

Εἶπε
Γέρων...

Παλαιές καὶ Σύγχρονες
Οἰκοδομητικὲς Διηγήσεις
καὶ Διδασκαλίες

■ Ἀπάντηση Γέροντος Θεοτοκοφίλου

«Πῶς θὰ σωθοῦμε;...»*

Ὁ ἀδελφός μας «πάνω ἀπὸ μᾶς»

Ὁ Γέρων Φιλάρετος προερχόταν ἀπὸ τὴν Μονὴ Σταυρονικήτα. Ἐζησε ἀσκητικὰ στὰ ἐρημικὰ καὶ φρικτὰ Καρούλια. Γνήσιος ἀσκητής, ἀπλὸς στοὺς τρόπους του, μὲ πολλὴ εὐλάβεια στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, μία ἀρετὴ ποὺ χαρακτηρίζει ὅσους ζοῦν καὶ ἀσκητεύουν στὸ εὐλογημένο Περιβόλι Τῆς. Εἶχε τὴν συνήθεια νὰ περπατᾷ στοὺς πετρώδεις δρομίσκους, στὰ Καρούλια, στὰ Κατουνάκια καὶ στὴν Ἀγία Ἄννα, ἀνυπόδητος. Ζοῦσε σὰν πτηνὸ, ἀφοῦ εἶχε ἀποβάλει τὸν παλαιὸ ἀνθρώπο, δηλαδὴ τὰ πάθη καὶ τὸν ἐγωϊσμό.

Ἐπισκεπτόταν συχνὰ τὸ Ἡσυχαστήριό μας, τοὺς Θωμᾶδες, καὶ ζητοῦσε μάλιστα νὰ τοῦ ψάλλουν οἱ νέοι τότε Μοναχοί, ὁ πατὴρ Κυπριανὸς καὶ πατὴρ Θωμᾶς, τὸν ὕμνο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ Ἄξιόν Ἑστι. Αὐτὸς μὲ δάκρυα κατάνυξης καὶ συγκίνηση ἄκουε καὶ ἀνύψωνε τὸν νοῦ του σὲ θεωρία, ἔφθανε σὲ ἔκσταση.

Κατόπιν ἔψαλλε καὶ ἐκεῖνος μὲ τρεμάμενη φωνή, μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὸν θαυμάσιο εἰρμό: «Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ ψανέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμνητῶν». Ἦταν μεγάλη καὶ ἱερὴ ἡ στιγμή ἐκείνη. Ἐνας ἅγιος καὶ ἀληθινὸς θεολόγος πρόσφερε στὴν ὑπέραγνη Θεοτόκο ἕναν τέλειο ὕμνο, γραμμένον ἀπὸ τὸν ὕμνογράφο ἡσυχαστὴ ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό.

* * *

Κάποτε τὸν ἐρώτησαν οἱ νεότεροι γείτονές του Μοναχοί.

- Γέροντα, μὲ τί τρόπο θὰ σωθοῦμε στὴν

δύσκολη ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε;

Τότε ἐσήκωσε ἥρεμα τὴν δεξιὰ παλάμη του, τὴν ἔφερε πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε συντετριμμένος.

- **Θ**ὰ σωθοῦμε, ἂν ἔχουμε τὸν ἀδελφὸ μας ἐδῶ, πάνω ἀπὸ μᾶς.

(*) **Τ**ερομονάρχου Φιλίππου, Γεροντικὸ τῆς ἐρήμου τοῦ Ἄθω, σελ. 47-48, ἐκδόσεις Ἁγίου Ὄρους 2008. • **Ε**πιμέλ. ἡμετ.